

LIN-NYTT

Medlemsblad for Norges Linforening
Årgang 30 Nr. 2 – 2020

Foto: Anne Grete Friberg

LINFORENINGEN PÅ ÅKER GÅRD

ÅRSMØTEPAPIRENE – NATURFARGEGRUPPA – 1 KVADRATMETER LIN – KUNSTFIBER
FORMIDLINGSSENTER PÅ ÅKER GÅRD – NI SORTER LIN
TEKSTILHÅNDVERKERE I KUTCH – NETTELDUK, ET KUNSTPROSJEKT
PROSJEKT LINREDSKAPER I NORGE – LITT FRA REDAKSJONEN

Fra Linleder'n

Tekst og foto: Anne Holen

Lin-sesongen går mot hell. Jeg håper det har gått bra med åkrene selv om det ble veldig tørt til å begynne med, og så kom en mengde regn.

Interessen for opprettelse av faggrupper har vært bra. Det har ikke vært enkelt for medlemmer ute i distriktene som ikke har vært i noe linmiljø. De kan ha blitt litt langt unna der det skjer. Det har vært mange «primus motorer» opp gjennom årene når det gjelder lin. Når disse ikke er der lenger, forsvinner ofte linmiljøet rundt dem. Når flere ønsker å få til noe, kan det føre til at det skapes flere linmiljøer igjen, og det kan bli flere møteplasser der en kan treffes. Og det kan også høstes erfaringer og kunnskap på tvers av landet.

Min bekymring når det gjelder økningen av kunstfiber i tekstiler, bare øker. Merking og kunnskapen om hvordan teksten er laget, er liten. Men når en søker på nettet, ser en i alle fall at det er noen som stiller spørsmål ved denne såkalte miljøvennlige og bærekraftige teksten. Er fremstillingen av tekstiler på den tradisjonelle måten på tur til å komme på rødlista for verneverdig håndverk?

Denne koronaen har skapt problemer for mange, og det gjelder også for Linforeningen. Det blir ingen markeder i år, alle er avlyst. Det gjør jo at vi får mindre inntekter. Styremøtene har vi avholdt digitalt, så der sparer vi inn litt. Det går bra, men i lengden kan det være vanskelig. For fremtida kan det kanskje være aktuelt å gjennomføre styremøtene både digitalt og ved frammøte.

Styret har besluttet at vi ikke kan avholde et fornuftig årsmøte i år. Det betyr at det sittende styret fortsetter inntil vi kan avvikle et ordinært årsmøte i 2021. I dette bladet finner du derfor alle årsmøtepapirene. Jeg ber om at du leser gjennom dem og sender oss eventuelle kommentarer, helst innen 14 dager etter at du har fått bladet.

Jeg håper ellers det er bra med dere alle i disse korona-tider, og at vi vil komme enda sterkere tilbake!

Anne

Årsmelding for 2019	3	Faggruppe og formidlingssenter	10
Regnskap, budsjett og balanse 2019	5	Ni sorter lin i Botanisk hage	13
Planer for 2020	6	Tekstilhåndverkere i Kutch	15
Valgkomitéens forslag til styre 2020	7	Nettelduk, et kunstprosjekt	17
Årsmelding for naturfargegruppa 2019	7	Prosjekt Linredskaper i Norge	20
Linprosjekt i Sverige	8	Smått og godt fra redaksjonen	21
Artikkelserie: Kunstfiber	9	Prisliste	22

Årsmelding for Norges Linforening 2019

Styret i 2019:

Leder:	Anne Holen, Åsvang
Sekretær:	Frida Tove Meland, Skatval
Kasserer og medlemsregister:	Maigull Appelgren, Ås
Redaktør Lin-Nytt:	Anne Grete Friberg, Sandefjord
Hjemmeside og Facebook:	Kristina Bjureke, Oslo
Styremedlem:	Else Abrahamsen, Hundvåg
Varamedlem:	Odney Opsal, Skudeneshavn
Revisor:	Hege Brit Randsborg
Beredningskontakter:	Ann-Britt Fagernes Skaug og Anne Holen

Møter og aktiviteter

Styret har i 2019 hatt 7 styremøter og behandlet 28 saker. Innkomne brev er videresendt til styret, og styremedlemmene har utvekslet informasjon og synspunkter pr. e-post.

Årsmøtet ble holdt på Brusve gård på Levanger 6. – 7. april

Lørdag 6. april

På formiddagen var det foredrag av vevlærer og veverske Liv Storhaug om damaskvevstolene og damaskvevtradisjonen i bygdene rundt Levanger, og vi fikk se den gamle damaskvevstolen som er deponert og satt opp på Levanger bymuseum på Brusve. Etter lunsj var det åpent hus med kaffesalg og demonstrasjon av spinning av lin, vask av skjortelin og salg av linprodukter, samt salg av rapporten fra naturfargegruppa. På ettermiddagen ble årsmøtet gjennomført i henhold til vanlig dagsorden. Det ble overrakt påskjønnelser til de som avsluttet sine verv i styret, og Hildegunn Eggum fikk foreningens diplom for sitt arbeid i fargegruppa og for rapporten "Inspirert av Johanna Phil".

Søndag 7. april

Søndag besøkte vi Agnes Stokke på Skogn som fortalte om det arbeidet hennes mann John Stokke hadde utført gjennom mange år med dyrking, beredning og spinning av lin, og vi fikk se en mengde av de flotte dukene og andre vevnader han hadde laget.

Linturen 2019

Linturen var planlagt til Danmark med busstur til Jylland og Fyn med blant annet besøk på Hørmuseet som hadde 25-årsjubileum. På grunn av for få påmeldte måtte turen avlyses.

Festivaler, messer og fiberdag

Skudefestivalen på Karmøy 5.-6.-7. juli

Linforeningen hadde stand der Else Abrahamsen, Odney Opsal og Katrine Bringsdal deltok.

Landbruksutstillingen på Ski 25. august

Anne Holen og Maigull Appelgren deltok.

Fiberdag i Botanisk hage i Oslo 8. september

Styret og fargegruppa deltok. Kristina Bjureke informerte publikum.

Dyrsku'n i Seljord 13.-14.-15. september

Sveinung Danielsen, Anne Holt Larsen, Anne Holen, Elin Denais og Anne Grete Friberg deltok.

WWSPD (Verdensspinnedagen) på Våle Gamle Prestegård 21. september

Anne Holen deltok sammen med 4 andre.

Besøk hos Föreningen Bohuslin og Linmuseet

Fire fra styret, Anne Holen, Maigull Appelgren, Kristina Bjureke og Frida Tove Meland, besøkte den 19. oktober Föreningen Bohuslin i deres lokaler i Kville nær Fjellbacka. Foreningen er en av mange linforeninger i Sverige og har ca. 60 medlemmer. Museet er organisert som arbeidslivsmuseum under Riksantikvaren, og drives ved aktiv innsats av styremedlemmene. De har åpent i en begrenset periode om sommeren og tar ellers imot besøk på bestilling. De legger stor vekt på samarbeid med skolene og tar interesserte elever fra ungdomstrinnet med i formidlingsarbeidet som er basert på «historiefortelling» og praktisk demonstrasjon av arbeidet med linet. Det var inspirerende å se hvordan de organiserte både museumsutstillingen og formidlingen.

Andre planlagte aktiviteter

Registrering for Digitalt museum med foto og beskrivelse av linredskaper er under utarbeiding.

Digitalisering av gamle Lin-Nytt er under utførelse.

Kulturvernforbundet

Anne Holen har møtt 6 ganger på de månedlige samlingene i 2019, og hun møtte på Kulturvernkonferansen i Oslo. Anne Grete Friberg og Anne Holen var på seminar i februar i forbindelse med kartleggingen av samfunnsnyttene av frivillig arbeid. Denne ble levert i mars. Maigull Appelgren og Anne Holen var på seminar i november vedrørende resultat av kartleggingen. Det ble innlevert kommentarer til Kulturvernforbundet høsten 2019 vedrørende innspill til barne- og ungdomskulturmeldinga.

Økonomi

I desember 2019 var medlemstallet ca. 140. Regnskapet for 2019 viser et underskudd, hovedsakelig på grunn av lavere salg, dårlig kontingentinngang og høyere kostnader til innkjøp av salgsvarer enn budsjettet. Kostnadene til trykking av fargerapporten var ikke med i årets budsjett. Vi viser forøvrig til regnskapet på neste side.

Styret

Regnskap og balanse 2019

Regnskap for Norges Linforening

01.01.2019-31.12.2019

	Budsjett	Regnskap	Budsjett	Regnskap	Budsjett
	2 018	2018	2 019	2019	2020
INNETEKTER					
Kontingent	55 000,00	51 875,00	55 000,00	47 510,00	51 000,00
Årsmøtet	30 000,00	22 750,00	25 000,00	20 790,00	25 000,00
Salg/leie Apelsvoll	1 000,00	500,00	1 000,00	400,00	800,00
Salg redskap	1 500,00			1 500,00	
Salg varer	50 000,00	29 042,20	30 000,00	43 357,00	46 000,00
Salg fargerappport				7 400,00	
Linkalender, salg	14 000,00				
Kurstilskudd		1 520,00	1600		
Studieturer / Seminarer		248 100,00	30 000,00	0,00	20 000,00
Arrangement, loddsalg	3 000,00	1 760,00	1 600,00	0,00	1 600,00
Utbytte, forsikring	700,00	693,00	700,00	691,00	1 100,00
Portorefusjon		860,00		1 976,00	2 000,00
Renter	150,00	80,51	100,00	63,82	65,00
Diverse		80,00			
SUM	155 350,00	357 260,71	145 000,00	123 687,82	147 565,00
UTGIFTER					
Årsmøtet	30 000,00	26 351,93	25 000,00	26 595,00	26 000,00
Styremøte, mm	35 000,00	27 329,00	30 000,00	29 755,50	33 000,00
Festivaler/messer/Utstillinger	10 000,00	4 858,00	5 000,00	7 257,00	9 000,00
Web-side/IT-tjenester	10 000,00	8 183,75	2 500,00	1 645,00	3 000,00
Forsikring	5 000,00	4 946,00	5 000,00	5 247,00	5 500,00
Lin-Nytt	40 000,00	40 357,40	30 000,00	25 686,00	29 000,00
Kontor/adm.	6 000,00	1 889,00	6 000,00	399,00	1 200,00
Kont. Norges Kulturvernforbund	1 000,00	1 000,00	1 000,00	1 000,00	1 000,00
Porto	5 000,00	4 994,00	5 000,00	3 867,90	4 900,00
Fargerappport, trykking				12 200,00	
Innkjøp, div. varer		14 057,03	10 000,00	9 304,20	6 000,00
Innkjøp av redskap		2 500,00			
Utstillingsmateriell		3 125,00			1 500,00
Vedlikeholdsfond			3 000,00		3 000,00
Møteutgifter		1 000,00	2 000,00	1 833,00	2 000,00
Kursutgifter		700,00	1 000,00		1 000,00
Studieturer / Seminarer		236 188,10	30 000,00	3 629,00	17 000,00
Bankomkostninger	2 350,00	2 665,25	2 500,00	1 689,50	2 000,00
Gebyrer				150,00	200,00
Gaver		500,00		3 095,80	1 200,00
Diverse				5 600,00	1 000,00
SUM	144 350,00	380 644,46	158 000,00	138 953,90	147 500,00
ÅRETS RESULTAT	11 000,00	-23 383,75	-13 000,00	-15 266,08	65,00

BALANSE	2018	2019
EIENDELER		
Bank pr. 31.12	116 987,34	101 112,26
Fordringer		609,00
SUM, EIENDELER	116 987,34	101 112,26
EGENKAPITAL		
pr.01.01	140 371,09	116,987,34
Årets resultat	-23 383,75	-15 266,08
pr. 31.12	116 987,34	101 112,26
GJELD		
Gjeld	0,00	0,00
SUM EGENKAPITAL og GJELD	116 987,34	101 112,26

Ås 5. august 2020

Maigull Appelgren
Kasserer

Hege Brit Randsborg
revisor

Regnskapet er revidert og funnet i orden.

Planer for 2020

Her er listen over de planer vi hadde på begynnelsen av året. I forrige nummer av Lin-Nytt står listen over messer og andre arrangementer – det ble tidlig klart at det meste ville bli avlyst.

- Utgivelse av 3 Lin-Nytt
- 6 styremøter (så langt er det blitt 2 fysisk og 3 digitale)
- Deltagelse på messer og festivaler (alle er avlyst på grunn av korona)
- Fiberdagen i Botanisk hage – det blir tatt en beslutning midt i august om denne kan arrangeres
- World Wide Spin In Public Day – opp til lokale miljøer å treffes her
- Lin-turen til Georgia (også avlyst, dessverre)
- Etablere et formidlings-senter på Åker Gård (styret skal møtes der i september. Se ellers Anne Holens rapport)
- Arbeide med registrerings-prosjektet
- Se på muligheter for å danne lokale grupper

Valgkomitéens forslag til styre 2020

Dette er valgkomitéens forslag til nytt styre. Det er Anne Holth Larsen og Gerd Wold Goddard som har sittet i komitéen. Som dere ser er det ingen utskiftninger og styret har derfor valgt å fortsette fram til neste årsmøte. Vi mangler en ny representant til valgkomitéen etter Anne, men det kommer vi tilbake til etterhvert.

Leder	Anne Holen	Gjenvalg for 1 år
Styremedlemmer	Kristine Bjureke	Gjenvalg for 2 år
	Frida Tove Meland	Gjenvalg for 2 år
	Anne Grete Friberg	Ikke på valg
	Maigull Appelgren	Ikke på valg
	Elsa Abrahamsen	Ikke på valg
Varamedlem	Odny Opsal	Gjenvalg for 1 år
Revisor	Hege Brit Randsborg	Gjenvalg for 1 år
Valgkomite	Gerd Wold Goddard	Ikke på valg
	+	Velges for 2 år

Årsmelding for naturfargegruppa 2019

Tekst og foto: Hildegunn Eggum

Ti - tolv personer fra fargegruppa har møtt hverandre til praktisk farging, diskusjoner og planlegging fire ganger i løpet av 2019. Den praktiske fargingen har som tidligere foregått på Granly skole i Horten og på Våle prestegård i Vestfold.

LØRDAG 23. JANUAR:

Dagen ble viet til «One-pot» metoden for farging av ullgarn. I stedet for å beise garnet med alun, blir fargebadet tilsatt tannin fra galleple eller planter, og syre fra for eksempel sitron eller rognebær. Metoden kan brukes til planter/fargestoffer som inneholder antrokinoner. Vi farget rødt med kochenille og krapp og gult med rabarbrarot. Metoden gir andre fargenyanser enn når garnet blir beiset med alun først. Testing har vist at rødfargene får veldig god lysekthet. Vi har prøvd metoden både til strikkgarn og tynt ullgarn til veving.

TORSDAG 6. JUNI:

I fargegruppa har vi sett viktigheten av å gjøre ting mange ganger. Målet for dagen var derfor todelt. Det første var at alle skulle trene på å lage sin egen lille hennakype. Det andre var at vi skulle få farget opp en del lyseblått eller mellomblått garn som vi kunne overfarge til grønt seinere i måneden. Styret hadde laget kyper til det på forhånd.

TORSDAG 20. JUNI:

Dagen ble brukt til grønnfarging. Vi overfarget indigofarget garn med gule fargebad fra eikeblader, fargerese, hundekjeks, reinfann og istervier. Vi har fortalt om fargingen i et tidligere nummer av Lin-Nytt.

Bildet viser skjerf med tynt ullgarn i renning og bomull i innslag. Til det grønne skjerfet er bomullsgarnet først farget blått med indigo og siden beiset og overfarget med *Reseda luteola* på samme måte som vi beiser og farger lin. Både bomull og lin er cellulosefibre.

HØSTMØTET:

Høstmøtet ble som vanlig brukt til å legge fram og se nøyer på garnet som ble farget tidligere på sommeren.. Vi skulle også legge planer for 2020. Vi bestemte også å ha en egen dag til gråfarging etter jul. Det var den siste fargen Susanna Johanna Pihl nevnte i sin samling av vevprøver. I tillegg var flere ivrige etter å prøve ut granateple som tradisjonelt har vært brukt både til grått og gult. Seinere på året ville vi fordype oss i rødt på lin og bomull. Håpet var å få Michel Garcia til Norge igjen for å hjelpe oss med det. Det ble gråfarging, men for øyeblikket ser det ut til at de fleste andre planer må settes på vent.

Berit, Hildegunn og Vera

Spennende prosjekt i Sverige!

Fra Hillevi Skoglund har vi fått denne hyggelige henvendelsen. Det er et morsomt prosjekt som kanskje kan være aktuelt å ta opp for de lokale lin-miljøene våre? De har en flott hjemmeside med masse informasjon: vastarvet.se/1kvmlin, gå inn og se der.

«Jag heter Hillevi och arbetar som hemsöjds konsulent i Västra Götaland, Sverige. Just nu har vi en satsning som heter 1 kvm lin, människor har fått anmäla sig och vi har skickat en påse med frö till 1 kvadratmeter för dem att odla. Det är över 800 personer i min region som har anmält sig! Det är ett stort intresse för lin, märker ni det också? Ni kan läsa mer om projektet på vastarvet.se/1kvmlin Nu till min fråga. Vi skickar ut nyhetsbrev till alla deltagare med olika tips och instruktioner. Snart ska jag skicka ut ett om ryckning och då vill jag också skriva lite om vad deltagarna kan göra med sitt lin. Jag hittade en bild på er hemsida med en fin flätad krans. Kan jag få låna den bilden och hänvisa till er?» Klart hun kan !!

Artikkelserie: Kunstfiber

Tekst: Anne Holen

*I denne artikkelserien vil vi prøve å forklare på best mulig måte hva som er kunstfiber og hva som er syntetisk fiber. Som oftest er det også benyttet plast sammen med kunstfiberen. Av kunstfiber tar vi denne gangen for oss de såkalte **man-made fibers** eller **natural polymer fibers**.*

Den forrige artikkelen omhandlet viskose, som er en regenerert cellulose-fiber. Her ser vi på andre stoffer som også er viskoser og laget med lignende metoder: modal, lyocell, cupro og acetat.

Metoden er å bryte cellulosen ned til en masse som blir presset ut i dyser og blir til garn. Det regnes for å være en miljøvennlig produksjon, men det er omdiskutert.

Modal

Modal blir ofte kalt annen generasjons viskose. Den blir laget av degenererte bøketrær, og blandet med bomull og spandex (elastan), som er en syntetisk fiber. Produksjonsmetoden er litt annerledes enn med nedbryting av vanlig viskose. Prosessen blir gjort ved å øke varmen under prosessen, forandre mengden av forskjellige kjemikalier og la massen koagulere til passe konsistens ved lavere temperatur. Modal blir regnet som miljøvennlig på grunn av at det opprinnelig er trefiber og bomull. Men spandex er en syntetisk fiber laget av plast.

Lyocell

Den vanligste betegnelsen er tencel. Den er kostbar å produsere og blir brukt sammen med silke, bomull, ull, lin, rayon og polyester. Bruksområder er f.eks. i denim, undertøy (gir en silkeaktig følelse), i håndklær og i skjorter for menn. Den har høy styrke og kan bli helt myk eller en kan også få til et stoff som er ru. Krymper lite.

Cupro

Cupro (også kalt cupra) er laget av bomull med kjemiske og tekniske metoder, som alle disse andre kunstfiberne. Den blir mykere, smidigere og kan bli lettere enn tradisjonell bomull.

Acetat

Acetat ble oppfunnet allerede i 1865. Den kan lages av bomull eller av trecellulose og blir brukt som alternativ til silke. Den må håndvaskes. Produksjonskostnaden er lav, og den har svak styrke.

Kilde: ACOKnowledge

Faggrupper og formidlingscenter på Åker gård

Tekst: Anne Holen, Foto: Asta Christin Holen, Kilder: Hamar Historielag historiebøker om Åker Gård, 3 bind

Tidligere sendte vi ut brev til alle medlemmene vedrørende muligheten for å opprette faggrupper i distriktene og å opprette et informasjonssenter på Åker gård ved Hamar. Det har vært stor interesse for det. I Trøndelag vil de se på muligheten for å få til noe, og det er tatt kontakt fra andre distrikt. Jeg håper dette kan bidra til at flere får en mulighet til å komme nærmere en aktivitet.

Det er startet opp en faggruppe i Innlandet der det også er gitt informasjon til nordre/østre del av tidligere Akershus. Grunnen er at det tar 25 minutter å reise til grensa mellom Hamar og Eidsvold kommune. Det er holdt ett møte med medlemmer i nærområdet, og det er sendt ut brev til resten av medlemmene i området

Drengestua på Åker gård. Vi leier rommene i 1. etasje til venstre

Det ble enighet i styret om å leie på Åker. Norges Linforening har tidligere prøvd å få leie på Åker, og nå måtte dette gjøres innen 1. juni for at vi skulle få de rommene vi trengte i drengestua. Dette huset er populært. Vi fikk satt inn møbler ganske raskt. Det er bestilt beredningsutstyr, slik at vi har til kurs allerede i høst. Vi har holdt åpent hver onsdag i hele sommer. Det har blitt avertert hver uke at det er åpent. Det

har stått på «tavla» i Hamar Arbeiderblad.

Linåkeren på Åker

Linforeningen har sådd ca. 200 m² med fiberlin. Denne skal brukes til kurs. Det blir tatt noe til kranser, buketter etc. Det er også sådd ca. 150 m² med oljelin. Denne skal høstes tidlig og brukes til buketter, kranser og andre dekorasjoner. Det vil bli mulighet for selvplukk i begge åkrene. Det er sådd Suzanne fiberlin og Bastian oljelin.

Peder von Todderud sådde i 1772 én setting med linfrø rett nedenfor stabburene. Det tilsvarer det vi har sådd nå. Det ble sådd mer på andre jorder på Åker, ofte på Gihle som tilhørte Åker. Stabburene ble flyttet noen meter for mange år siden, så åkeren lå kanskje der E6 går nå. Men åkeren vår ligger rett nedenfor disse flotte stabburene. Ugraset tok etterhvert fullstendig over (meldestokk). Det var ikke bare i vår åker, men langs hele E6 i området. Flere har tatt noen økter med rensing, men Asta Christin Holen har nok tatt mesteparten av jobben. Vi trodde lenge vi ikke skulle klare det og at oljelinet ville bli stående igjen i ugraset, men nå er det meste rensket og det står igjen omtrent en dags arbeid. Vi har begynt å høste av oljelinet for å få tørket det mens det er grønt. På grunn av ugraset modnes det heldigvis til litt forskjellige tider.

Hvorfor Åker?

Åker gård er en unik plass når det gjelder dokumentert historie omkring dyrking av lin og hamp over en periode på 109 år. Åker gård har vært et maktsentrum helt fra oldtiden, det var et høvdingsete i vikingtida, så ble det kongsgård, senere kirkegods, herregård til slutt storgård. Vi konsentrerer oss her om familien Todderud, som eide gården fra 1751 til 1931 (180år). Fire generasjoner skrev detaljerte dagbøker fra 1751 – 1860.

Familien Todderud

Peder von Todderud var født på en middels stor gård i Stange. Han utdannet seg i militæret og hadde en militær karriere som gjorde at han steg i gradene. Han kjøpte Åker i 1751. Sønnen Barthold von Todderud ble gift med Ulrica Charlotte Lowzow (fru Ulrikke). Hun hadde vokst opp på herregården Hvalgaard i Vendsyssel, Danmark. Flere i familien oppholdt seg på Rye i Vang. Moren var født Pfuel fra Reibnitz i Pommern. Hun opphold seg en tid på Tokstad i Stange, før hun flyttet til sin datter på Åker. Fru Ulrikke hadde en oppvekst i Danmark, der hun antagelig lærte mye om både gardsdrift og andre gjøremål på gården. I Danmark er det lignende dagbøker om tjenestefolk, deres arbeidsoppgaver og nedtegnelser fra flere herregårder.

Åkerarkivet og dagbøkene (et herregårdsarkiv)

I 1920-årene foretok Dr. Vollert Hille en opprydding i gårdsarkivet. Hans kone var den siste av familien Todderud som bodde på Åker. Dr. Hille skulle kaste og brenne en del av det. Dette ble statsarkivar Gunnar E. Christiansen gjort oppmerksom på, og han sørget for at Åkerarkivet ble overlatt til Statsarkivet i Hamar. Peder von Todderud førte dagbok fra 1. mai i 1751 og fortsatte til sin død i 1772. Sønnen Barthold (fru Ulrikkes mann) fortsatte med å føre dagbok som ble skrevet ned av fru Ulrikke. Og samtidig skrev fru Ulrikke om alt som gjaldt håndverk, ansatte, hva de gjorde og hvor lang tid de brukte. Og spesielt var det mye om hamp og lin. Det var ikke vanlig blant folk å skrive

dagbok på den måten, spesielt ikke så mye om de ansattes gjøremål. Først når fru Ulrikke tok over med sin mann, ble dette gjort. Hun førte dagbok i 40 år, og samtidig med at det ble ført dagbok over jordbruksdrifta. Dette er beskrevet som unikt og verdifullt forskningsmessig, og er enestående i norsk sammenheng. Det er utgitt 2 bøker av Stange Historielag, en fra Peder von Todderud's dagbøker og en fra fru Ulrikkes dagbøker. Hamar Historielag har i tillegg utgitt tre historiebøker om Åker gård.

Fru Ulrikkes dagbøker Foto: Hedmarksmuseet

Eksempler på mengder

Vi gjorde tidligere en undersøkelse på Åker fra 1750-årene, og fant at det ble dyrket ca. 12 dekar hamp og lin. Den gangen må det også ha vært involvert mange personer som utførte alt arbeidet med hele prosessen, men som ikke ble nedskrevet. Og det må også ha vært en dyktig kone før fru Ulrikke og i generasjonene etter fru Ulrikke. Jeg har tidligere sett på mengder linfiber for hvert tiår, og det ser ut til at mengden som blir spunnet og vevd er ganske lik i årene fra 1772 til 1812.

En tønne tilsvarer ca. 139 liter og en setting er 8,7 liter.

Årstall:	Utsæd:	Avling:
1806	Lin: 1 tønne 2 setting Hamp: 2 tønner 6 setting	Lin: 1 tønne, 16 setting Hamp: 2,5 tønner, 16 setting
1821	Lin: 12 setting Hamp: 2 tønner	Lin: 1 tønne, 10 setting Hamp: 3 tønner, 14 setting
1835	Lin: 15 setting Hamp: 1 tønne 3 setting	Lin: 1 tønne Hamp: 1 tønne, 3 setting
1842:	Lin: 15 setting Hamp: 1 tønne	Lin: 1 tønne, 3 setting Hamp: 2 tønner, 9 setting

Det var vanlig at store gårder kunne ha 9 - 10 dekar lin. Det var nok mer første halvår på 1700-tallet i henhold til tienderegnskap fra 1723. I fru Ulrikkes tid ser det ut til at hun dyrket mellom åtte og ni dekar. Etter fru Ulrikke's tid ser en at det blir sådd litt mindre lin, ca. syv dekar. Og det måtte til

mye kunnskap og mange som arbeidet med lin da også. Dette stemmer med at lindykingen avtok utover mot 1850-tallet. Åker er ikke unik når det gjelder mengden sådd lin. Mange store gårder hadde mer, men dette er ikke dokumentert på samme måte. Fru Ulrikke hadde med seg kunnskapen fra Danmark. Martha Hoffmann beskriver at Hedmarken var det området hvor det ble dyrket mest lin for salg (+ behovet for de som var tilknyttet gårdene). Hun beskriver Trøndelag som en god nummer to. Det betyr ikke at en stor gård på Toten eller et annet sted ikke dyrket like mye, men at området var større. Da ble det også produsert mer. Det var vanlig at det ble vevd mellom 800 og 1000 alen, men noen vevde mer.

Beredningsutstyret

Fru Ulrikke fulgte med når det gjaldt forbedringer av maskinene. Det beskrives at det i 1770-årene ble brukt et togrep. Det hadde et gjennombrutt blad av metall. Det ble brukt til å ta opp linet fra bakken. Hun brukte tidlig den vanlige bråken, men gikk etterhvert over til bråkene som lignet de stående rullene med riflede takker. Ved århundreskiftet begynte hun med de bråkene som brukte steinkasse for å få press på tannhjulene, som sikkert var av metall. Det er jo noe lignende som vi har i dag på Apelsvoll. På Åker og prestegården like ovenfor var det kvinnene som bråket i henhold til husmannskontrakter. På alle andre plasser var det mennene. Og hun beskriver skakingen som tungt arbeid.

Bygningene

Bygningene på Åker er også helt spesielle. Det er tre bygninger i inntunet. Ett er det store hovedhuset. I den tverrliggende bygningen var det kjøkken. I den tredje bygningen var det blant annet folkestue i første og vevstue i andre etasje. Det er her vi leier. Bygningen skal være fra 1600-tallet. Husene henger ikke sammen, men danner en U-form rundt tunet. Det er en uvanlig form for herskaps hus og det er bare på Hovinsholm på Helgøya det er noe lignende. For eksempel er Ulefoss og Lille Ulefoss bygd som hesteko, men sammenhengende.

Innholdet fra Åkerarkivet er stort, og det kan etter hvert være mange temaer som det kan skrives om her.

---ooo000ooo---

I 2020 dyrker vi ni sorter lin i Botanisk hage i Oslo

Tekst og foto: Kristina Bjureke

Lin har vært dyrket i Norden siden vikingtiden. Ulike sorter er blitt avlet frem i ulike landsdeler. Noen sorter har gått i glemmeboken, andre har fått kommersiell verdi.

Hos NordGen (Nordisk Genresurscenter) utenfor Malmö finnes den fellesnordiske frøbanken for kulturplanter. Derfra har vi i år fått frø av åtte gamle linsorter som vi dyrker i smale rekker i Botanisk hage, ved siden av den mer utbredte sorten Marylin. De åtte heter Pastel, Beatall, Kristina, Västlaus Gotland, Kastlösa, Aino, Martta og Svalöf Gerdalin. NordGen skal få en rapport om hvordan lengde og frøsetting utviklet seg hos sortene som i sommer blomstrer i Botanisk hage. For meg som heter

Kristina så var det litt humoristisk at sorten Kristina var den første som begynte å blomstre av de ni sortene.

I ti år har vi hatt en liten linåker i Systematisk hage. Vi har brukt linet derfra på høstens to åpne arrangementer med lin- og andre fiberplanter. Det føles viktig at besøkende i Botanisk hage blir kjent med lin, både hvordan planten ser ut og at det finnes både fiber- og oljelin. Det føles også viktig at gamle sorter av lin ikke forsvinner.

Slik så det ut da bedet med ni sorter av lin var nysådd 14. mai 2020. Jeg dekker det med duk en ukes tid på grunn av mange duer og spurver som er altfor interesserte i linfrøene.

Som et lite bidrag til klimadebatten, har jeg sådd linet en dag tidligere for hvert år. Bakgrunnen er at våronna ser ut til å starte stadig tidligere. Jeg begynte for ti år siden med å så lin den 18. mai. I fjor (2019) kom linfrøene i jorden 9. mai, og i år skulle det ha skjedd 8. mai. Årets lin ble sådd 14. mai p.g.a. koronarestriksjonene, men neste år håper jeg at frøene kommer i jorda 8. mai.

Fra venstre: Linsorten Pastel,

Aino – en gammel finsk sort

Marylin (høyest) og Beatall.

Kristina Bjureke, iført linkjole som er laget i Italia av lin dyrket i Frankrike, setter ut merkelapper for å markere de ni ulike linsortene. Det er omtrent tre uker etter frøene ble sådd. Foto: Dag Inge Danielsen, NHM

Et møte med tekstilhåndverkere i Kutch

Tekst og foto: Hildegunn Eggum og Bjørg Kristiansen White

I overgangen februar/mars var vi med på reisen «Fargerike India». Reiseleder var Grete Gulliksen Moe fra Temareiser Fredrikstad. Vår lokale guide Nirav Panchal hadde satt sammen et stort og spennende program med hovedvekt på tekstiler. Trykte stoffer herfra var viktige handelsvarer på de gamle karavaneveiene. Med økende skipsfart og handel på 1600-tallet fant varene også veien til Europa.

Områdene vi besøkte i Rajasthan og Gujarat er spesielt kjent for blokktrykk. Det finnes fantastiske museer og private samlinger med gamle tekstiler. Vi besøkte flere. Noe av det som gjorde størst inntrykk var likevel møtene med mennesker som fortsatt har trykking, spinning, veving og farging som sitt levebrød.

Den siste delen av turen tilbrakte vi i Kutch i området i Gujarat. Det regnes som et av de eldste stedene for indigofarging i verden. I Gujarat vokser mange sorter av indigofera planter vilt. Guiden vår viste oss en sort med små mørke blader som skulle ha et spesielt høyt innhold av indigo.

Guiden vår, Nirav Panchal, har tekstiler som et av spesialområdene sine. Han tok oss med til en landsby utenfor Bhuj. Der besøkte vi en familie med 6 brødre som jobbet med veving og farging. «Jeg kjenner disse gutta», sier Nirav som selv er utdannet skredder og designer, «de er vennene mine.»

Familien har sitt eget indigofargehus med 11 store kyper. Noen er flere år gamle. Hver av kypene er på 200 liter. Fargekarene er to meter dype og gravd ned i bakken for å kunne holde en jevn temperatur. Rajesh Vankar som tar imot oss i fargehuset, forteller at kypene blir rørt om to ganger daglig. Den første gangen er tidlig på morgenen. Kypene blir kjent på, luktet på og smakt på for å undersøke om de er klare til dagens farging. Enkelte besøkende har lurt på hvorfor de ikke bruker hansker. De svarer at det gjør de aldri.

Naturlig indigo, dadler, kalk og blader fra indigofera

De bruker bare naturlige ingredienser: indigo, dadler, kalk og vann. Alle ingrediensene vokser eller kan skaffes lokalt, men indigoen kjøper de i dag fra andre områder i India.

Når kypene er rørt om, får de hvile i seks timer før fargingen tar til. Garnbuntene dyppes en kort stund, en gang om dagen. Etter en uke er garnet mørkt blått. Rajesh viser hvordan han gjør det. Han tar ned en bunt, vrir den dobbel og sirkulerer bunten rolig over hendene. Så dyppes bunten sakte ned øverst i kypa. Rajesh sier han kan kjenne på garnet når det er klart. Vi glemte å spørre hvordan han kjenner det. Det kunne vi gjerne gjort. Rajesh sier at familien ikke har noen hemmeligheter. De vil gjerne at flere skal ta opp igjen plantefarging. Han har spørsmål til oss også. Han lurer på hvordan vi klarer å ta vare på kypene i Norge hvor det er så kaldt? Vi forteller om varme i gulvet på vaskerommet, men innrømmer at det er en utfordring.

Kyper som de vi opplevde hos familien Vankar, kalles organiske kyper. Vi har laget mange i Naturfargegruppa. Felles for dem er at de trenger antioksidanter eller pektiner som reduksjonsmiddel. Vi har laget flere med fruktsukker og uttrekk av hennablader. Noen av oss har også prøvd uttrekk fra dadler og appelsinskall.

Etter fargingen ser vi på vevene. Hos familien Vankar bruker de «pit looms». Det vil si at de har en fordyping i bakken eller det støpte gulvet, der de har trøene. Renningen er nøstet opp på en kjepp og spredd ut ved hjelp av pinner. En av brødrene forteller at han er interessert i gamle vevteknikker. Tidligere vevde han store tepper på brede vever, men har gått tilbake til smalere vevbredder som blir

sydd sammen på lengden. Familien bruker også garn av ull fra lokale sauer og bomull fra «Kala cotton». Det er en bomullssort som dyrkes noen steder i det østlige Gujarat. Kala bomull gir mindre avling enn de vanlige bomullssortene som dyrkes, til gjengjeld klarer den seg med naturlig nedbør.

De syntetiske fargene er dominerende i India som ellers i verden, men det er fantastisk å møte håndverkere som har et hjerte for å bruke lokal fiber og lokale plantefarger.

Og noen skatter måtte bli med hjem - som denne duken i Kala bomull, eller kanskje et teppe – fra Vankar familien. Duken er vevd etter gammel tradisjon med mønster og utforming. Den består av tre paneler sydd sammen med en

dekorativ søm i vekselvis lys blått og mellomblått. De to blå nyansene går igjen i mønstrene som er smettet, i bordene og stripene og i de forseggjorte duskene som er knyttet på renningen. Detaljene er bare til å glede seg over.

Et kunstprosjekt; Nettelduk & Else Dorothea Margarethe Lachmann (1769-1823)

Tekst og foto: Runa Carlsen

Jeg er billedkunstner og vil i denne teksten fortelle om prosessen rundt mitt siste kunstverk. Jeg har alltid vært tiltrukket av og fascinert av tekstiler. De kan være vakre estetiske og taktile objekter knyttet til minner, kroppen og kulturen. Det tekstile materiale har til alle tider speilet samfunnets hierarkier, status, privilegier og makt. For meg er teksten en rik kilde til å finne materiale til estetiske undersøkelser omkring komplekse samfunnsstrukturer.

Ved å gå tekstilhistorien etter i sømmene ser man at den også bærer med seg mørke fortellinger om kolonialisme, slavehandel og utnyttning av mennesker og jordas ressurser, som igjen la grunnlaget for det globale, kapitalistiske system. Noen ganger ender undersøkelsen opp som et kunstobjekt, andre blir performative uttrykk.

Mens denne undersøkelsen ble til et scenekunstprosjekt og en kortfilm.

Ideen fikk jeg etter en omvisning på Tøyen hovedgård. En historiker fortalte om Else Dorothea Margarethe Lachmann som hadde bodd gården på 1790-tallet, og gardinene hennes som var av nettelduk. Historien triggert meg til å legge ut på oppdagelsesferd i Lachmanns fotspor, på leting etter mere informasjon om hennes livshistorie og samtid. Hvilke valgmuligheter hadde egentlig kvinner på

den tiden? Hvilke juridiske lover begrenset deres selvstendighet? Hva drømte hun om? Fantes det likhetspunkter mellom hennes liv og mitt? Og hva var egentlig nettelduk? I årevis oppsøkte jeg offentlige arkiver, museer, leste bøker og artikler på internett, fikk et studieopphold i København, samtaler med ulike forskere og fagpersoner for å finne svar på mine spørsmål. Mye av det jeg fant tilførte nye meningslag til et komplekst materiale som igjen ledet meg inn i nye spørsmål. Det er lett å gå seg vill i researchfasen. Når er man kommet i mål?

Men jeg kom omsider frem til formen og uttrykket jeg hadde lyst å jobbe med. Og jeg hadde lyst til å jobbe i lag med andre kunstnere og fagfolk. Jeg ville utforske metoder for å oversette det kulturhistoriske materialet til sceniske uttrykk i samarbeid med scenekunstnere, en biolog og en vever. Da jeg hadde strukturen på plass kunne jeg skive søknader om økonomisk støtte, og fikk det fra Kulturrådets støtteordning Forprosjekt scenekunst, Oslo kommune og fra Billedkunstnernes Vederlagsfond.

Jeg var på jakt etter en kyndig håndverker til å veve et tekstil av neslegarn som skulle fungere som et scenografisk element i forestillingen. I en samtale med biolog Kristina Bjureke om nesleplantefamilien, anbefalte hun meg å kontakte Hanne Gjendem som en mulig samarbeidspartner. Hanne og jeg møtes første gang høsten 2019 og samtalen pågikk i fire timer. Ingen av oss hadde praktisk kunnskap om spinning eller veving med neslefiber fra før. Gjennom research hadde jeg kun teoretisk kunnskap om neslefiber. Nesle og lin er vegetabiliske fiber som trives i det nordiske klimaet og som ikke trenger gjødsel. Fibernes egenskaper likner hverandre, de gir tekstiler som puster og lett tar opp fukt. Nesle og lin var i bruk før bomullen tok over markedet. Vår nordeuropeiske nesleplante – brenneslen - gir grove fiber som ofte ble brukt til fiskegarn, tauverk eller grove sekker. Neslens asiatiske slektning heter ramie og er en plante som gir silkeaktige fibre. Det er sannsynlig at nettelduken som ble importert til den dansk-norske unionen på begynnelsen av 1700-tallet var av ramiefiber. På 1700-tallet bestemte kongen i København at nettelduk bare skulle brukes av personer fra det høyeste sjiktet av samfunnet. Nettelduk var knyttet til makt og privileger, men utover på 1800-tallet fikk også bønder og tjenestefolk lov til å bruke det.

Det er stor sannsynlighet for at nettelduken til Lachmann var av ramie-fiber, som ga glansfulle og transparente tekstiler. Men det er også mulig at den var laget av en blanding av ramie og lin.

Tekstiler forvitrer på grunn av sol, bruk, utøy og vask, eller blir til en fillerye som tilslutt ender opp som isolasjon i en vegg. Så en stor del av vår myke kulturhistorie har gått tapt for ettertiden.

Jeg ville forsøke å lappe på den tapte historien ved å rekonstruere Lachmanns gardiner. Med Hannes tilnærming til kunnskap og erfaring med lindyking, beredning, spinning og veving med lin, kunne jeg ikke funnet en bedre håndverker og samarbeidspartner. Vi var på jakt etter et ferdig produsert neslegarn for få tekstilen ferdig til tidsplanen. Vi fant en produsent i Italia og fikk tilsendt vareprøve, men garnet var enten beregnet på maskinell produksjon, eller for løst spunnet og beregnet på strikking eller /hekling. På eBay fant Hanne et russisk neslegarn som viste seg å være egnet til veving i linrenningen hun hadde forberedt. Det ble fem meter av russisk nesle, som ble klippet ned.

Vi hadde fortsatt tid til å eksperimentere videre og bestilte nesle- og ramiefiber som Hanne spant tråd av. Vi valgte ramiegarn som ga den blanke og silkeaktige kvaliteten vi var ute etter. Det håndspunne ramiegarnet ble brukt til å veve en meter stoff som ble stående i vevstolen. Hannes vevstol skulle brukes i forestillingen så den måtte flyttes til Prindsen veveri i Oslo. Den ble en del av scenografien og ble brukt av aktørene under forestillingen. Nettelduken på fem meter ble hengt opp foran et av vinduene i veveriet og fungerte som et scenografisk element i forestillingen og som aktørene interagererte med.

Frantumaglia, a jumbel of fragments er tittelen på det stedsspesifikke scenekunstprosjektet som ble vist for publikum på Prindsen veveri i Storgata i Oslo i juni 2020. Dette prosjektet fortsetter, men med nye tema og i andre rom.

For å se flere av kunstprosjektene jeg har laget, se min hjemmeside: www.runacarsen.no

Runa Carlsen, Oslo, 9. august 2020

Linredskaper i Norge – et samarbeidsprosjekt om registrering av kulturminner, immateriell kulturarv og kulturmiljøer

Tekst: Anne Holen Foto: Anne Grete Friberg

Norges Linforening jobber med å få i gang et prosjekt der målet er å registrere linredskap. Vi vil formidle historien om disse linredskapene og annen kunnskap om lin, om dyrking og beredning. Tanken er å legge inn dette i Digitalt museum. Prosjektet er tenkt å omfatte hele Norge der det har blitt dyrket lin. Er du interessert å være med?

I begynnelsen på 1990-tallet sendte vi ut en spørreundersøkelse om lindyking. Det kom mange svar fra noen få områder. Dessverre ble det ikke tatt bilder eller fortalt historier o.l., og det ble heller ikke samlet inn gamle bilder. Dette ønsker vi å gjøre i dette prosjektet.

Det vil bli sendt ut brev med spørreskjema til alle medlemmer. Vi ønsker da at dere gir oss beskjed og vil være med å undersøke hvor det finnes redskap eller historie om lindyking, hva linredskapene ble kalt i de forskjellige områdene og hvordan de så ut. Var de for eksempel dekorerte eller malte eller uten noe som helst pynt? Hadde de initialer, årstall eller annen tekst? Så vil vi dra ut og samle inn spørreskjemaene eller være med å svare på skjemaene, og så ta bilder. Her vil det jo trenge et godt kamera.

Vi vet at på 1700-tallet ble det dyrket lin på nesten alle gårder i Norge. Lindyrkingen avtok utover 1800-tallet, og i andre halvdel av 1800-tallet ble det mest dyrket til eget bruk. Det fantes mange forskjellige linredskap, som linbørster, bråker, skaker og hekler og de kunne se forskjellige ut i forskjellige deler av landet. Under spinning av hamp og lin fantes det oppstendere, rokkehoder og hampestokker og det fantes noe som hette kjoner eller badstuer. På bildene til venstre her ser du to redskaper som vi fikk se hjemme hos Jon Stokke i fjor: en frørepe og en ulvekjeft. Nederst en

samling kabber og rokker hos Linjentene i Våle

For å få prosjektet i gang trenger vi midler og er i gang med å søke tilskudd fra forskjellige institusjoner. På grunn av korona er prosjektet uansett satt på vent, men vi kommer tilbake med mer informasjon senere.

Linberedning på Hørmuséet i Krengerup

Fra Forskningsinstituttet i Upyte, Litauen

Litt smått og godt fra redaksjonen

Tekst og foto : Anne Grete Friberg

Så ble bladet ferdig denne gangen også. Neste nummer skal komme ut før jul, det er bare å sende inn tips, artikler og kanskje spesielt noe til håndarbeidshjørnet. Det er flere nummer siden vi har fått bidrag der.

Vi har dessverre noen medlemmer som ikke har betalt kontingenten, til tross for flere purringer. Dere blir uansett strøket fra medlemslista nå, men det hadde vært fint om dere kan melde fra til Maigull dersom dere ikke lenger ønsker å være medlem.

Kursrommet på Åker gård

Som dere ser i bladet har Anne hatt fullt opp med arbeid i forbindelse med etableringen av formidlingssenteret på Åker gård ved Hamar. Linforeningen har i utgangspunktet leiet 2 rom som skal brukes til utstilling, kurs og formidling. Det er solgt lin fra åkeren og buketter, kranser og andre linprodukter kommer etterhvert. På sikt skal formidlingssenteret bli en selvstendig enhet med ansvar for egen økonomi på samme måte som Naturfargegruppa.

Linforeningen er medlem i Kulturvernforbundet og har gitt innspill til forbundets uttalelser i forbindelse med meldinger som skal behandles i Stortinget. Disse uttalelsene er viktige for arbeidet med kulturvern og du kan lese kommentaren fra forbundet på hjemmesiden deres her:

<https://kulturvern.no/en-ambisios-og-lovende-stortingsmelding-uten-tydelige-veikart/>.

Litt vanskelig adresse, men det er fint å sette seg litt inn i dette arbeide

Quand la France s'habillait encore toute seule (1956).

fabrikker til produksjon av klær og sko i 1956.

Det er ellers mange fine sider for og med linentusiaster på Facebook:

En av dem er [La Confédération Européenne du Lin et du Chanvre](http://www.jaimelelin.fr/) som også har en hjemmeside <http://www.jaimelelin.fr/>

En annen er [Flax to Linen](#) som har medlemmer som er interessert i dyrking og beredning.

En tredje er [Our Linen Stories](#), som tar for seg historier omkring dyrking av lin i Skottland, jfr. artikkelen i forrige nummer fra Dovecot Studios.

Kartet er ved siden av fant jeg også på en Facebook-side som heter [WE ARE LINEN ADDICTS](#). Kartet viser hvordan Frankrike var selvforsynt med råstoffer – bomull, lin, jute, silke, lær og kautschuk - og

Så har vi prislista her nedenfor. Vi har mange brødposer og mange fargerapporter om du trenger en gave til en venn. Håper du liker bladet, send gjerne en kommentar. Frist for innlegg til neste nummer blir begynnelsen av november.

Sandefjord og Ås 17. august 2020 – Anne Grete og Maigull

Prisliste for salg fra Linforeningen

Prisene gjelder ved salg på messer, festivaler etc. For annet salg kommer porto i tillegg. Send bestillingen din til: kontakt@norges-linforening.no

Linfrø, oljelin og fiberlin	50 gram	50 kroner
Linfrø, oljelin og fiberlin	100 gram	100 kroner
Såpespon	200 gram	100 kroner
Spinnelin	500 gram	200 kroner
Brødpose		100 kroner
Brødposer 3 stk.		250 kroner
Inspirert av Susanna Johanna Pihl - et fargeprosjekt (Veiledning i farging av lin)		150 kroner

Funksjoner i Norges Linforening

Styret:

Leder

Anne Holen
Storvegen 2, 2332 Åsvang
Tlf. 473 36 637
mail: ann-hole@online.no

Sekretær

Frida Tove Meland
Fløanvegen 461, 7510 Skatval
Tlf. 748 03 288
mail: fritom@online.no

Kasserer og medlemsregister

Maigull Appelgren
Raveien 10 D, 1430 Ås
Tlf. 415 21 292
mail : maigull@outlook.com

Redaktør Lin-Nytt Anne Grete Friberg

Leikvollgt. 77, 3208 Sandefjord
Tlf. 911 55 729
mail: annegretefriberg@gmail.com

Hjemmeside og Facebook

Kristina Bjureke
Rødbergvei 70C, 0593 Oslo
Tlf. 952 00 804
mail: kristina.bjureke@nhm.uio.no

Styremedlem

Else Abrahamsen
Gåsemyrveien 10, 4085 Hundvåg
Tlf. 475 23 648
mail: else.hille.abrahamsen@lyse.net

Varamedlem

Odny Opsal
Sadlavegen 80, 4280 Skudeneshavn
Tlf. 958 63 960
mail: odny.opsal@gmail.com

Andre oppgaver:

Valgkomité

Gerd Wold Goddard
Grandveien 8, 6415 Molde
Tlf. 910897310
mail : m.wog@online.no

Anne Holth Larsen

Ryggveien 54, 4072 Randaberg
Tlf. 900 30 589
mail: anne.holth.larsen@gmail.com

Revisor

Hege Randsborg
Gjøvik gt. 3A, 0470 Oslo

Vask og stell av lin, salg av frø og såpespon

Kathrine Holmegård Bringsdal
Stovlandsveien 130, 4519 Holum
Tlf. 416 28 189
mail: kathrine.bringsdal@outlook.com

Redaksjonskomité Lin-Nytt

Anne Grete Friberg
mail: annegretefriberg@gmail.com

Maigull Appelgren

mail: maigull@outlook.com

Beredningskontakter (for maskinell beredning)

Anne Holen
Storvegen 2, 2332 Åsvang
Tlf. 473 36 637
mai: ann-hole@online.no

Ann-Britt Fagernes Skaug
Mengsholvegen 1082, 2355 Gaupen
Tlf. 416 93 320
mail: abf@ringsaker.kommune.no

Returadresse:
Norges Linforening
v/Anne Grete Friberg
Leikvollgt. 77
3208 Sandefjord

Er du interessert i å bli medlem?
Årskontingenten i 2020 er

For enkeltmedlem kr 380
Familiemedlem kr 100
Organisasjoner/bedrifter kr 500

Gå inn på Hjemmesidene våre <https://norges-linforening.no> og -> BLI MEDLEM

fill ut feltene og SEND INN.

Hjemmesider: <https://norges-linforening.no>

Kontonummer: 1503.10.55900.
Org. nummer: 875334832
ISSN 0803-5547

Redigering: A. G. Friberg, M. Appelgren

Trykk: Vinn Industri Drammen AS www.vinn-drammen.no